

Maart 2021 Reactie op biomassapassage Bestemming Parijs

Op 29 januari jl. presenteerde Laura van Geest het rapport Bestemming Parijs aan de minister van Economische Zaken en Klimaat. CE Delft, Berenschot en Kalavasta, zijn vooraf gevraagd om als kennisconsortium een inhoudelijke reflectie te geven op de rapportage. Deze reflectie is in korte tijd en vlak voor publicatie tot stand gekomen. Dit heeft er toe geleid dat er een passage over biomassa is opgenomen die niet door CE Delft is geaccordeerd.

5. Verbranden van biomassa

Wij onderschrijven niet zondermeer de routes, die biomassa blijven stimuleren voor warmte in de gebouwde omgeving of biobrandstof in de mobiliteit. Deze verbrandingsroutes zijn niet noodzakelijk in lijn met het meest recente SER advies over de toepassing van biomassa. Het beslag op de landbouwgronden wordt te groot, gegeven de noodzaak om meer voedsel, veevoer en bio-grondstoffen te betrekken van die landbouwgronden. Of anders geredeneerd de beschikbaarheid van biomassa voor verbranding zal onder MVO/duurzaamheidsrichtlijnen beperkt zijn. Biogene reststromen waar geen andere toepassing voor is en waar gas mee gemaakt wordt (denk hierbij op dit moment bijvoorbeeld aan rioolwaterzuiverings-slib) kunnen wel deel van de oplossing zijn, zolang een meer hoogwaardige toepassing voor dit biogene gas niet beschikbaar is.

Op basis van veel onderzoek dat CE Delft heeft verricht naar biomassa (productie en gebruik) concluderen wij dat een verantwoord gebruik van duurzame biomassa mogelijk en passend is als onderdeel van een klimaatneutrale energievoorziening.

Toepassingen en beschikbaarheid

Het gebruik van biomassa vraagt een genuanceerde afweging, waarbij biomassa en toepassingen daarvan niet als containerbegrippen behandeld moeten worden. In de reflectie suggereerde de verwijzing naar landbouwgronden onterecht dat het grootste gedeelte van biomassa nog altijd primaire biomassa betreft. Dit beeld schetst voor Nederland de situatie van een aantal jaar geleden. Het Europees beleid tot 2030 stuurt inmiddels aan op de ingroei van geavanceerde biobrandstoffen uit afval en residuen en beperkt de inzet van voedsel- en voedergewassen.

De duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen in de Richtlijn Hernieuwbare Energie uit 2009 waren de eerste verplichte duurzaamheidscriteria in Europese wetgeving. Achteraf is hier veel van geleerd, met name rond indirect landgebruik. Tegelijk zijn ketens van de grond gekomen en kan de ervaring met het opzetten van ketens, duurzaamheidssystemen nu ook voor andere sectoren en beleid gebruikt worden.

Duurzame biomassa is niet onbeperkt beschikbaar, maar kan door innovatie en optimalisatie wel vergroot worden. Ook niet-biogene routes zijn beperkt beschikbaar: niet elke sector kan dezelfde claim leggen op de capaciteit van wind-op-zee voor hernieuwbare elektriciteit.

Afbouw, ombouw en opbouw

We delen over het algemeen de lijn van het SER-advies van juli 2020 waarin gepleit wordt voor de afbouw van biograndstoffen in lichtere vervoersmiddelen, maar met de inzet van biograndstoffen bij de zwaardere modaliteiten (lucht- en zeevaart en andere zwaardere vervoersmiddelen). Tegelijkertijd kan ook gewerkt worden aan hernieuwbare alternatieven,

zoals e-fuels. Wanneer de inzet van biograndstoffen rigoures wordt afgebouwd zonder dat er voldoende alternatieven zijn zal men terugvallen op fossiele brandstoffen. Dat is volgens ons ongewenst. Waar het in de discussie vaak nog om een strijd tussen de hernieuwbare alternatieven lijkt te gaan, wordt afbouw van de meest koolstof intensieve technieken nog te weinig genoemd. De klimaatdoelstelling van Parijs vraagt uitdrukkelijk ook om structurele veranderingen rond de positie van conventionele fossiele brandstoffen.